

ДОРОГОЮ ПАРТІЇ, ДОРОГОЮ ЛЕНІНА

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Контрольний екземпляр

Рік видання XVII

№ 53 (2157)

ВІВТОРОК

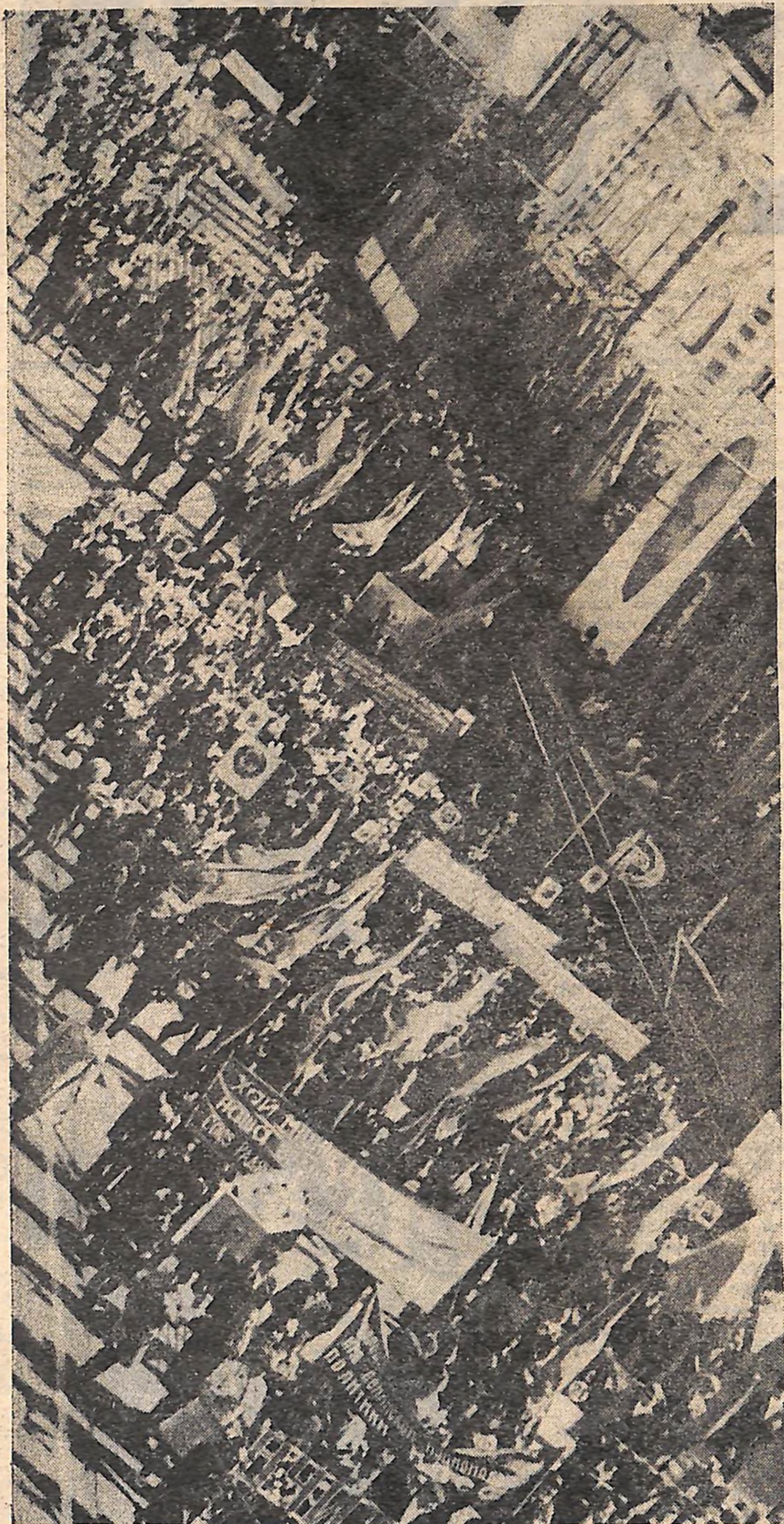
4

ТРАВНЯ

1976 р.

Ціна 2 коп.

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

Москва

РІШОК Першотравня — світлий, радісний, святковий — прийшов на радянську землю. І славлячи труд і весну, славлячи дружбу народів нашої планети, злетілися вгору червої прапори. Серія: погляди і сіх чесних людей землі звернуті сьогодні до Москви — столиці першої у світі соціалістичної держави.

Красна площа... Урочиста і, як завжди, прекрасна. Головна площа країни. Здається, сама весна подарувала їй свої кольори — молоді зелені листя, червоні сполохи геоздик.

У кожного Першотравня — свої приміти. Нинішній ми відзначаємо під прапором ідей XXV з'їзду КПРС, які дають радянським людям могутній заряд творчої енергії. Справді грандіозні масштаби економічного і соціального прогресу нашої країни, градаючи розкриті на з'їзді в доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, в основних напрямках розвитку народного господар-

ства СРСР. «Ми створили нове суспільство, суспільство, подібного якому людство ще не знало... Це — суспільство твердої впевненості в майбутньому, світлих комуністичних перспектив. Перед ним відкриті безмежні простори дальшого всебічного прогресу», — говорив на з'їзді товариш Л. І. Брежнєв.

Могутньою хвилюю перекочуються над площею оплески, гучноголосе «Ура!». Звучать вигук: «Слава КПРС!», «Ленінському Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу — слава, слава, слава!». Москвичі і гості столиці наляко і сердечно вітають керівників партії і Радянської держави. На Центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнєв, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, М. В. Підгорний, М. А. Суєлов, Д. Ф. Устинов, П. Н. Демічев, Б. М. Пеномарьов, М. С. Соломенцев, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, К. Ф. Катусев, М. В. Зімянін, К. У. Черненко. Разом з ними на Цент-

ральній трибуні — визначні радянські воєначальники, а також другий секретар ЦК Компартії Куби, міністр революційної збройних сил Республіки Куба Рауль Кастро Рус, який перебуває в Москві.

Над площею лунає передзвін Кремлівських курантів. 10 година ранку. На святковому марші — трудова столиця.

Першими на площу вступають колони Москворецького, Фрунзенького, Бауманського, Ленінського, Краснопресненського, Пролетарського, Свердловського, Дзержинського, Калінінського районів. Щого права вони добилися відмінними трудовими успіхами у передатравневому соціалістичному змаганні. У кожного з 39 районів Москви своє обличчя. Ного можна безпомилково спізнати з подум'яничних на стігах рапортів, по заводських емблемах.

Вже більш як півстоліття сисою несе прапор технічного прогресу величезне підприємство — завод імені І. О. Лихачова. Яскраві панно розповідають про трудові успіхи автомобільного велетня, який лише за змичкою, як і раніше, називають заводом. З'їзді сьогодні — це ціла сім'я підприємств, добрий приклад великого виробничого об'єднання.

(Закінчення на 2-й стор.)

Київ

Нинішній 1 Травня осяяє світлом історичних рішень XXV з'їзду КПРС, який накреслив величезну програму дальшого будівництва комунізму в СРСР. Разом з усім радянським народом трудящі Української РСР, одностайно схвалюючи і активно підтримуючи положення і завдання, висунуті Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим у Звітній доповіді ЦК, по-бобовому приступили до виконання величезних планів десятої п'ятирічки. Над святковими колонами, які весняною похитою заповнили вулиці міст і сіл, лаче клятва звучать слова: «Відамо всі сили втілюємо в життя рішення XXV з'їзду КПРС!».

Десята година ранку. Під бурхливий оплески прибули на центральну трибуну піднімаються товариші В. В. Шербицький, М. М. Борисенко, О. П.

Ботвин, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, В. В. Федорчук, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, П. Л. Погребняк.

Заклино звучать фанфари. Починається святкова демонстрація. Під звуки урочистого маршу на Хрещатик вступає головна колона демонстрантів. Попереду — величезне багнине панно, яке символізує впервені кроки Першотравня по планеті.

Чотирма орденами відзначені застуги трудящих Української РСР у комуністичному будівництві, у зміцненні дружби і братерського співробітництва соціалістичних націй. За підсумками Всесоюзного соціалістичного змагання за дострокове виконання народногосподарського плану на 1975 рік і успішне завершення десятиріччя Радянської Республіки нагороджені перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Радні Міністри СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Транспаранти нерекопановою мовою цифр розповідають про нові трудові успіхи на старті десятиріччя, про кинутий багатогранний діяльність радянських людей. Рекордні показники, досягнуті передовиками на ударній вахті на честь XXV з'їзду партії, нині визначають ритм роботи баг-

тих виробничих колективів республіки. У першому кварталі в промисловості України реалізовано понад план продукції на 360 мільйонів карбованців. З кварталним завданням справилися всі міністерства і відомства, всі області республіки. Відповідно до основних напрямів випереджаючих темпів розвиваються провідні галузі індустрії, що визначають технічний прогрес — електроенергетика, хімія і нафтохімія, промисловість, машинобудування і металобробка.

Увагу привертає панно з текстом рапорту молоді республіки всесоюзному партійному форуму. Передз'їздіське змагання наповнило багатим змістом життя і діяльність комсомольських організацій. Серед молодих ентузіастів набули великого поширення багато патріотичних ініціатив і починань, схвалених Центральним Комітетом Компартії України. Більш як 7,5 тисячі комсомольсько-молодіжних колективів, 125 тисяч молодих виробничників зобов'язалися завершити плани 1976 року до 59-ї річниці Великого Жовтня. 35-мільйонна армія комсомольців, підкреслювалось на XXV з'їзді КПРС, — надійний помічник партії, її безпосередній бойовий резерв. На висока оцінка викликає гордість у серця юнаків і дівчат, киче їх до нових подвиговів в ім'я нашої великої багаторазової Батьківщини.

(Закінчення на 2-й стор.)

Кіровоград

Першотравневий ранок у Кіровограді видався сонячним. З піснями і музикою, бадьорим настроєм йшли демонстранти до своїх підприємств, щоб взяти участь у святковому поході, продемонструвати разом з усім радянським народом непохитну єдність і згуртованість навколо Центрального Комітету Ленінської партії, свою готовність віддати всі сили успішному перетворенню в життя величезних рішень XXV з'їзду КПРС, достроковому завершенню зобов'язань першого року десятиріччя — п'ятирічки — ефективності і якості.

...10 година ранку. Площа імені С. М. Кірова квітне кумачем прапорів. В центрі її великий портрет В. І. Леніна і портрети членів Політбюро ЦК КПРС. На трибуні займають місця керівники обласних та міських партійних і радянських органів, ветерани партії, Великої Вітчизняної війни, Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці, передовики виробництва, гості Кіровограда.

Колективи підприємств, організацій, установ міста вишикувалися в колони порайонно. Першими святковий похід відкрили трудящі Кіровського району, які вийшли переможцями в передатравневому соціалістичному змаганні. Очолює колону колектив про-

славленого орденоносного заводу тракторних гідроагрегатів, який дав у подарунок Першотравню більш як на 200 тисяч карбованців надпланової продукції. Під заводськими прапорами, овіяними трудовою славою, крокують понад дві тисячі ударників комуністичної праці. Майже 300 робітників підприємства нині працюють у рахунок другого півріччя.

На заводі народилась патріотична ініціатива: «Першому рокові десятиріччя — 30 ударних декад». Зачинателями її виступили передові робітники — шліфувальниця цеху № 2, депутат Верховної Ради УРСР, делегат XXV з'їзду КПРС Ю. В. Євтушенко, слюсар-скла-

дальник цеху № 1 В. Г. Кераєв, токарь цеху № 2 Н. М. Подкальнюк, заливник цеху № 3 В. Д. Прилипо та інші. Всі вони з піднесеним настроєм крокують у святковій колоні. На передовиків п'ятирічки різняють крок всі гідроагрегатники.

Є про що розповісти і трудівникам заводу радіовиробів. Ще 15 квітня вони завершили виконання плану чотирьох місяців. Додатково вироблено продукції на десятки тисяч карбованців, заощаджено чимало палива, чорних і кольорових металів, електроенергії. Грошом виробам підприємства присвоєно державний Знак якості.

Про свої здобутки рапортують колективи заводу «Металіст», «Хімполіт», чияучо-ліварний, друкарських машин, у їх колективах звучать пісні, які славлять Працю,

(Закінчення на 2-й стор.)

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

ДОРОГОЮ ПАРТІЇ, ДОРОГОЮ ЛЕНІНА

Москва

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Найкращі з країн йдуть тепер у колоніях зітніти. «Понад 70 процентів продукції випускається з Знаком якості». «У 1976 році буде випущено 16 автоматичних і 25 потужно-механізованих ліній». «В десятих п'ятиріччя випустимо більш як один мільйон автомобілів» — такі рапорти принесли автозаводи на Красну площу.

Перед Мавзоєм йдуть представники прославленого колективу електромеханічного заводу імені Болдимира Ілліча. Біографія кожного з його робітників невіддільна від долі рідного заводу, славного своїми революційними, бо-

повими, трудовими традиціями. Десятки сімейних династій працюють тут. У сьогоднішніх першотравневих колонах поруч з батьками й дідами йдуть їх сини і онуки.

Нова хвиля радості проко-чується від Історичного музею до Васильєвського саду. Мабуть над колонами червоної стіни, паче епохи тих воєн, при яких проходили перші мати російського пролетаріату. Вони борються розпалювали в серцях людей більшовицькі — члени великої партії Леніна. Комуни — завжди прапорці. На правому флангу вони і в першотравневих колонах. Вони очолюють шеренги колективів заводу «Динамо», «Серп і Молот», Першого державного підшипникового і Першого годинникового заводів, об'єднання «Большевичка» і комбінату «Красная роза».

Комуни — на правому флангу в колоні заводу «Красный пролетаріат». Його колектив рапортує в цей день

про дострокове завершення плану першого кварталу і квітневих завдань.

Труди радянської столиці ще раз продемонстрували монолітну єдність партії і народу, палке прагнення радянських людей взяти позу рубежі в комуністичному будівництві, пам'яті XXV з'їзду КПРС. У день Першотравня тут, біля Мавзою великого Леніна, радянські люди ще раз продемонстрували перед усім світом, що перша у світі соціалістична держава несе і буде гідно нести факел, запалений Великим Жовтнем. Твердою, впертим ходом під прапором марксизму-ленізму, під керівництвом Комуністичної партії йде радянський народ уперед до нових і нових перемог.

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Мир. Першотравень. Йдуть трудівники комбінату «Кіровоградмашбуд».

У святкових колонах — будівельники тресту «Кіровоград-сільбуд», об'єднання колгоспбуду.

На площі — святково прикрашена колона трудящих Ленінського району. Яскраві плакати, транспаранти розповідають про трудові здобутки в ході соціалістичного змагання за гідну зустріч Першотравня. А вони вагомі. План реалізації продукції виконано достроково, понад завдання виготовлено різних виробів на мільйони карбованців.

Відкриває колону завод «Червона зірка».

Готуючи гідну зустріч святу Першотравня, колектив підприємства достроково, 26 квітня, виконав чотиримісячну виробничу програму і виготовив понад план продукції на 762 тисячі карбованців. В її числі — 847 сівалок. Червонозорівські достроково виконали урядове завдання — виготовили і відвантажили колгоспам і радгоспам країни 19 703 сівалки.

За цими короткими, але місткими рядками святкового рапорту — звитяги, ініціатива і пошук тисяч людей — робітників, інженерів, техніків, службовців. У червонозорівській колоні ми бачимо заступача змагання за дострокове виконання десятої п'ятирічки — колектив бригади слюсарів, очолюваний делегатом XXV з'їзду КПРС, Героєм Соціалістичної Праці О. О. Кошурком. Він зоб'язався виконати п'ятирічку за чотири роки.

У колоні червонозорівців крокує нова плеяда орденосців, яких Батьківщина нагородила напередодні Першотравня за трудові успіхи в дев'ятій п'ятирічці. Серед них: слюсар З. Р. Волощук, слюсар В. В. Полякова, газозварник В. М. Татаров

та багато інших передовиків виробництва.

Мок повноводна ріка, тече і тече людський потік. Над численною колоною швейників зображення державного Знака якості. Понад десять виробів підприємства удостоїлися цієї високої відзнаки. Майже всю виготовлену продукцію швейники здають з першого дня п'ятиріччя.

Першотравню складають трудові рапорти про збільшення випуску телят широкого асортименту колективів заводу імені Кірова, «Більшовик», «Червоний дзеркальник», фабрик луттєвої, кондитерської та інших.

Рапортує працівники тор-

Кіровоград

гаві, зв'язку, обласних і міських організацій та установ. Тепло вітають трудящі міста працівників побутового обслуговування — фабрик «Індустрія», «Побутмобіль», «Прогрес», «Хімчистка», заводу «Ремпобуттехніка».

На площу вступають фізкультурники. Йдуть колонні спортивних товариств «Авангард», «Колос», «Буревісник» та інші. В їхніх рядах ми бачимо носіїв спортивної слави Кіровограда й області.

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

Київ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

Гордо майорить над головною магістраллю столиці овиний революційною, бойовою і трудовою славою прапор трічі орденосного заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна. Його несе Герої Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради УРСР В. П. Щербина. До 106-ї річниці з дня народження Ілліча знатний токар завершив виконання особистої піврічної програми. На всю республіку пролунав патріотичний заклик, з яким виступив передовий колектив разом з трудівниками інших київських під-

приємств, — «60-й річниця Великого Жовтня — 60 ударних декад!».

Весняні яскраві квіти, посмішки, дзвінкі пісні. Перед трибунами пропонує макет оксаяського траулера. На ньому красується державний Знак якості — свідчення добротної роботи колективу заводу «Ленінська кузня». Зразки ударної праці показують тут сотні робітників, техніків, інженерів. «Ювелірами монтажною справи» називають на підприємстві бригаду Героїв Соціалістичної Праці М. Р. Молодченка, яка стала справжньою школою для багатьох корабелів країни.

Над Хрещатиком лунають здравиці на честь радянських жінок. Про них — славних трудівниць, дбайливих матерів, активних творців комуністичного суспільства — з великою теплою говорив на Всесоюзному партійному фо-

румі товариш Л. І. Брежнєв.

Разом з радянськими ровесниками в святковій колоні — іноземні студенти, які навчаються у вузах Києва. Тільки на Україні ними здобувають вищу освіту 12 тисяч посланців 110 країн світу.

Першотравнева демонстрація в Києві яскраво і переконливо показала тісну згуртованість трудящих Радянської України навколо рідної Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету. Політбюро ЦК на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим, їх рішучість внести гідний вклад у виконання великої програми комуністичного творення, накресленої XXV з'їздом КПРС.

В ВЕЧЕРІ над малавничими схилами Дніпра, грайливим обласком, що височить у нарку Вічної слави, над площаю і вулицями міста-героя засяяли різнобарвні гірляди святкового феєрверку, спалахнули вогні ілюмінацій, зазвучали пісні, музика. Тисячі киян і гостей столиці республіки прийшли на народні гуляння, радісно відзначаючи свято весни і праці.

(РАТАУ).

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

КІРОВОГРАД. У СВЯТКОВИХ КОЛОНАХ.

Спортсмени виконують різні вправи, демонструють силу, молодість, витривалість і красу.

Понад дві години тривав святковий похід трудящих обласного центру. Кіровоградці ще раз продемонстрували свою непохитну вірність рідній Комуністичній партії і Радянському уряду, готовність достроково завершити виконання завдань першого року п'ятирічки, успішно втілити в життя величній накреслення XXV з'їзду КПРС.

Святкові демонстрації пройшли в усіх районних центрах області.

Фоторепортаж з площі імені Кірова В. КОВПАКА.

Завтра — День радянської преси, свято всіх журналістів, робітничих та сільських кореспондентів. Багато з них шлях до газети починали з першої невеличкої замітки про те, що найбільше схвилювало і згадувалося. Бажання поділитися радістю, розповісти тисячам читачів про хорошу людину зрештою переростає в чудові риси кореспондента, професійного чи громадського: небайдужість, творчий неспокій.

Сьогодні ми друкуємо перші замітки школярів. Хтозна, може, саме ці невеличкі дописи є проблиск на майбутній Михайла Кольцова і Тетяни Тесє? Тож зичимо великих успіхів нашим юним друзям.

ПОДОРОЖ В ІСТОРІЮ

Надого запам'ятається нам, семи-класникам, екскурсія в сусіднє село Гернове Добровеличківського району, яку організувала для нас учителька української мови і літератури Анна Яківна Болтинкова.

Ми запиталися біля братської могили загиблих радянських воїнів, поклали до підніжжя пам'ятника букети живих квітів. З хвилюванням слухали розповідь Ганни Яківни про визволення села від фашистських загарбників.

А потім ми були там, де, за спогадами старожилів, стратили трьох червоноармійців.

Ця подорож тривала всього один день. Та скільки нового ми пізнали!

Юрій ЖИРОВ,

учень сьомого класу Маловільшанської восьмирічної школи. Вільшанський район.

ДИВО СЕРЕД НАС

У нашому Будинку піонерів створено гурток юних кореспондентів. Я беру участь у заняттях цього гуртка. Надсилаю вам свою першу замітку про Григорія Ковалю. У нього справді цікаве захоплення. Ось почитайте.

...Теплі материнські руки ніжно обняли дитину. А навколо сонце, ясный день щасливої Батьківщини. Дивись і не віриш, що все це зображено на холодному металі. Не карбування, а диво, яке може створити людина захоплена.

Під умілими руками Григорія Ковалю метал «говорить» промовисто. Недавно Григорій відвідував гурток карбування по металу в нашому Будинку піонерів. Ой, як складно було спочатку! Здавалось, і інструментів не добре, і метал йому не підкориться. Та велике бажання і наполегливість допомогли хлопцеві. Тепер його роботи експонуються на виставках. Карбування Григорія Ковалю побували і в обласному центрі, і в столиці України — Києві.

Ольга СЕРГІЄНКО,

член гуртка юних кореспондентів, м. Новомиргород.

ПЕРЕД війною відділом літератури в газеті «Комсомолец України» завідував Федір Швїдін. Молоді літератори знаходили в нього ширі поради і підтримку, багатьом він дав цутівку в життя, підписавши до друку щось вдале із перших проб. Я теж вчав до привітного завідувача відділом, мої вірші, рецензії він не раз благословляв у світ.

22 червня, розбуджені на світанку гуркотом вибухів, записанням сирен і пальбою зеніток, ми кинулися на вулицю. Ніхто не знав, що трапилося. І я вирішив, що найкращу інформацію одержу в редакції. Майже через усе місто перебіг не переводячи подиху і вже через якусь годину підіймався знайомим сходами. Хоч був вихідний, вже зібралися всі працівники. Обмінялися думками, враженнями, повідомляли про бачене і чує, а потім, пам'ятаю, велика група пішла до військкомату. Решта сіли за роботу.

— Добре, що ти зайшов, — сказав мені Швїдін, — сідай і пиши.

Що писати — цього підказувати не треба було. Слова лягали гнівно на папір, ставали рядок за рядком — хотілося висловити всі свої почуття. Десь після обіду поклав на стіл Федорові готового, переписаного наче-то вірша. Він прочитав, відірвавшись від паперів на столі, і сказав:

— Гарзд, піде.

Нас усіх потягнули невідкладні справи. З винищувальним батальйоном ходили прощувати поля і ліс від диверсантів, допомагали розв'язувати яхтні ешелони на станції, з виданнями у комерційних гашетках несли патрульну службу. І тільки на третій день я знайшов час знову завітати до редакції.

— Так, — зустрів мене Федір, — вірш твій вже читали, схвилювали, іде в номер. Ти подивись, може, на свіжу голову ще щось підпиши...

Він тут же поклав на стіл віддрукований текст. І ми відразу сіли вичитувати. Окремі строфи я сам креслив, випускав нові рядки. Дещо правив своєю рукою Швїдін.

— Пили, друже, до дівчат в мабюро, хай вони виступають начисто.

Через кілька хвилин приношу віддрукований новий текст на бланку. Швїдін заповнив його, підписав і взяв вже було чернетку перервати і кинути до кошика, та щось немов згадав, простягнув ті листочки мені:

— Візьми на згадку.

Наступного дня, в середу, 25 червня, в кіоску я купив газету «Комсомолец України».

Зіна МОНЬКО, яку ви бачите на знімку, працює в обласному агентстві «Союздруку».

У Зіни Монько чудовий настрій не тільки тому, що на роботі справи йдуть добре. Минувало року з рекомендацією агентства «Союздруку» вона вступила на третій курс заочного відділу Одеського електротехнікуму зв'язку.

Текст і фото
В. САРЖЕВСЬКОГО.

ПЕРШИЙ ВІРШ

серпант ролем з Сумської області, колишній вчитель, який знав Швїдіна здається, навіть працював разом з ним. Він і розповів, що Федір проїхався в околицях вороного села, згуртував навколо себе друзів-підлітків, випускав листочки, складав гострі сатиричні куплети. Гестапівці схопили його, кинули в коштабрі. Але і там він не склав зброї. Федора катували, піддавали нещадним тортурам і згодом розстріляли...

Тоді й спливали у пам'яті його слова: «Візьми на згадку».

Коли демобілізувався з армії, почав шукати паперів. Але мати забула, під який саме стріп вона всунула пакунок. Ми гострою шпилькою проштурхали всю стріпу, та так нічого і не знайшли. Вже через багато років стару повітку стали ваяти, складали трухляві парки. Під одним із них рантом побачили загорнутий в полотнище пакунок. Випилили, поруділі аркуші лягли на мою стіл як спомири про далекі тривожні дні, про славного друга, про доблесть наших радянських людей, які з перших днів війни стали на боротьбу з ворогом і виконали свій священний обов'язок.

Олександр МОТОРНИЙ.

СОНЦЕ, КВІТИ...

На плелі я беру опука,
В колону радісно їду.
На вулицях — оркестрів звуки,
Знамена ошенили цвітуть.

Ізм Травень прапорцем махає,
А ми гукаємо в одвіт:
— Привіт, веселій Перемогаю,
Від нас обох привіт!

Ясні усмішки, ніжні квіти
Дарув дітям світлий Май:
— Нехай живуть маленькі діти,
Щебечуть голосно нехай!

А сонце щедро рукою
На землю силе проміниці.
Пісні могутньо рікою
Течуть, течуть у всі кінці...

Крайню простув свято, —
У нього впевнена хода,
Несе добра і світла факел,
І факел миру і труда.

Роман ПОПОВИЧ.

ЗАВТРА—ДЕНЬ ПРЕСИ

ВІД УСІЄЇ ДУШ!

Газета «Молодий комунар» не змогла б у кожному номері розповідати про добрі справи молоді всієї області, якби не допомога десятків справжніх друзів преси — наших позаштатних кореспондентів, котрі з новими чудовими патрістичними починами звертаються до тисяч читачів, ставлять проблеми, розповідають, повідомляють.

І сьогодні, напередодні Дня радянської преси, ми хочемо від усієї душі подякувати активістам «Молодого комунара»: делегатам XXV з'їзду КПРС бригадирів колективу слюсарів складальницького заводу «Червоная зірка» Герою Соціалістичної Праці О. Кошурку та шліфувальниці Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів кавалерові ордена Трудового Червоного Прапора Ю. Євтушенко, плавильникові Світловодського заводу чистих металів С. Тишкю; хліборобам-орденоносцям, бригадиром комсомольсько-молодіжних тракторних бригад В. Галушці та А. Харкавому; інженерам підприємств і установ В. Головачу, В. Григор'єву, М. Ножову; викладачам Кіровоградських інститутів Л. Глазову, А. Розенбергу та А. Саржевському; педагогам А. Рєзнику, Р. Дайдакулову, М. Стояну, М. Веніковському, І. Каранту, М. Родиченку, К. Лєсьєву, К. Борисевичу; працівникам міліції, прокуратури і суду В. Янишевському, Д. Танасюку, П. Щербині, Л. Пугач, А. Мерешкову, А. Сєнєку, С. Солодченку; директорів обласного держархіву О. Нагорному, старшому інструкторові обкому ДТСАФ В. Машуку; працівникові спортклубу «Зірка» В. Твердоступу; старшій піонервожатій Глинської середньої школи Світловодського району Л. Левченко; культармійцям Ю. Турпак, В. Тригубовій; митцям І. Казнадію, В. Остапенку, В. Короленку; товарознавцю ЦУМу «Кіровоград» Т. Бородіній; комсомольським працівникам І. Костенку, Л. Памченку, В. Орлу, Л. Смиколуб, В. Власенку, І. Грабку, Г. Гусєйнову; журналістам В. Базилєвському, А. Будзальєву, С. Матуську, Є. Халаберді, В. Яценку, Р. Марченко, М. Житилю, В. Земнорю, Ю. Матівосу, В. Гончаренку, В. Саржевському, Л. Миргородському; фотоамасторам А. Печенюку, О. Локареву, Р. Грановському, М. Тернавському; студентам педінституту Н. Варакуті та Л. Храпаченку; учневі Андрусівської середньої школи Світловодського району Л. Максюті і десятикласниці з Кіровограда Т. Смоленчук.

Із святом вас, наші добрі друзі!

ЩО ЗАЦІКАВИЛО ЖЮРІ

У дні першого туру фестивалю дитячого самодіяльного мистецтва в робітничому селищі Побузькому відкрилася друга юнацька філателістична виставка. Діти зуміли з допомогою марок показати своє захоплення тим чи іншим видом мистецтва, історією. Так, наприклад, членів журі зацікавили роботи «Народна творчість» Славя Герасимова, «Історія російського флоту» Петра Голощана (над

цією темою він грашов не перший рік), виконані з любов'ю до пригоди роботи Наталі Паркіної, Олександра Харламова та Олексія Казакевича — «Хоровод пелюсток», «Фауна земної кулі», «Квіти — краса землі», цікаво задумана робота Галі Доросовської «Три сторінки з історії живопису».

На виставці можна було побачити й колективні роботи юних філателістів: «Союз непорушних вільних республік», «Наш пра-

пор — прапор перемог». До речі, ці роботи експонувалися на VI обласній філателістичній виставці в Кіровограді. Перша з них удостоїлася бронзової медалі.

Вже підбито підсумки. Тепер юні колекціонери готуються до другої республіканської філателістичної виставки.

Ю. ТУРПАК,

керівник гуртка юних філателістів, смт Побузьке.

«ЧАЙКА» РОЗПРАВЛЯЄ КРИЛА

на шістнадцяти етапах представників обласного центру та Олександрії. Зараз на картах прокладаються нові маршрути: попереду — літо. Туристи з-над Дніпра збираються на Алтай, до Карелії, готуються в похід по Кіровоградщині.

С. ТИШКО,

керівник корпусу «Молодого комунара» в м. Світловодську.

● Триває обласна спартакіада трудрезервістів. Черговим видом були змагання волейболістів, що проходили в Кіровограді, Олександрії, Гайборні та Бобринці. Із 37 команд виявилися найсильніші в зонах, котрі потім розіграли фінал в Кіровограді. Переможцями серед міських професійних технічних училищ вийшли команди дівчат МПТУ № 7 м. Олександрії та юнаків з Кіровоградського МПТУ № 4. Найсильнішими серед спортсменів технічних училищ були юнаки і дівчата першого і четвертого кіровоградських училищ. У сільських спортсменів перемогли дівчата з третього Олександрійського училища та юнаки з Бобринського училища № 2. Наступний вид спартакіади — кульова стрільба.

СТУДЕНКА КІРОВОГРАДСЬКОГО ПЕДІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. С. ПУШКІНА ТАМАРА ФРОЛОВА АЖЕ НЕ РАЗ БУЛА ПРИЗЕРОМ ОБЛАСНИХ ТА РЕПУБЛІКАНСЬКИХ ЗМАГАНЬ З ХУДОЖНЬОЇ ГІМНАСТИКИ.

Фото О. ЛОКАРЕВА.

Карпати, Алтай, Кавказ, Крим, Карелія... Хто з нас не мріяв побувати в цих чарівних кутках рідної землі, помилуватися їх красою! Для членів туристського клубу «Чайка» з міста Світловодська це вже не мрія — спогад. Тут вони побували під час своїх подорожей. І якщо три роки тому резом з керівником «Чайки» Геннадієм Тимофійовичем Назаренком вирушило всього кілька ентузіастів, то нині до клубу входять десятки робітників, службовців. Своєю організованістю, високий спортивний рівень «Чайка» показала і на обласних змаганнях з пішогодного туризму. Обидві команди Світловодська посіли перші місця, обійшовши

У Бенавенту під час концерту на сцену вибігла маленька дівчинка в барвистому убранні і вручила Семенові Торбенку квіти. Наш соліст підняв дитину на руки, приглубив її, усміхнувся до залу, привітно помахав букетом — і наче якась хвиля зрушила, зворушила глядачів. Зал потрясла бурхлива овація. Задоволена дівчинка не спішила повертатися до мами.

У цьому ж місті Слава Караман виявив, що португальська мова подібна до молдавської, якою він добре володіє. Жителі оточили учасника ансамблю і через нього, мовби через своєрідний місточок, кинулися наперебій висловлювати бдячість нашим танцюристам за прийзд, за чудовий концерт.

Хвилюючою була зустріч із португальськими піонерами. Нас приємно вразила їхня клятва: «Ми, юні білий Португалії, перед представниками радянської молоді даємо обіцянку: в міру своїх можливостей подавати допомогу батькам у боротьбі за щастя батьківщини...». Не менш зворушливим для всіх наших хлопців і дівчат було виконання під гітару юними патріотами «Інтернаціоналу» і «Гімну демократичної революції».

Повсюди, де виступала «Юність», лунали завізани на честь провінції Радянського Союзу, КПРС, КПК, Ленінського комсомолу, на честь дружби з радянським народом, якскраїли лозунги і гасла на підтримку пролетарської солідарності трудящих світу.

Типовим були кімнатні концерти. Влаштувалися прийомом в місцевих відділеннях Португальської комуністичної партії. Наєлення вітали гостями зустрічаю і проводжали «Юність» веселими підносами традиційні торти.

Надовго запам'ятається учасникам танцювального ансамблю і зустріч у Монтеморі з латиновою парочкою. Побачивши, що до латинки його піджака прикріпили значок з емблемою Леніна, старий не міг стримати сльоз. Тремлячи руками він зняв значок, поцілував його як дорогоцінну реліквію, вчепив знову і латинкою вклонився. Його коротка розповідь про те, як йому довелося 15 років неспівітності у фашистській тюрмі, постає іскривим свідченням політики тоталітарного режиму.

У невеличкому містечку Ебора «Юність» стала учасницею традиційного відзначення місцевими кооперативами свята весни. Понад двадцять тисяч жителів провели демонстрацію, організовану прогресивними молодіжними організаціями.

(Закінчення. Поч. в номерах за 29 квітня, 1 травня).

„Юність“ в Португалії

РАДІСТЬ — ПОМІЧ У БОРОТЬБИ

ПРИГАДУЄТЕ фото, де вихоплено мить задуми, зосередженості на обличчї Генерального секретаря Португальської комуністичної партії Алваро Куньяла під час зустрічі в Центральному Комітеті КПК. Привертає увагу його теплий, проникливий погляд. За якусь мить він бездоганно російською мовою коротко висловить квінтесенцію всієї поїздки «Юності» по країні, власне, ту ідею, яку підніс візит нашого колективу до Португалії в такі гарячі дні.

Справді, ансамбль славив не тільки радянську школу хореографії. Багатьом скептикам, а чи й просто не обізнаним із життям у нашій країні важко було повірити, що учасники «Юності» — самодіяльні артисти та ще й (неуважний подив!) студенти. Після перших концертів місцева газета «Діаріо» висловила сумнів: «Як заплана ведуча, в ансамблі ніби всі студенти, які у вільний час займаються танцями і збиранням фольклору...».

Та от А. Куньяла — людина, котра на собі пізнала жорстокі режим тюрми ПІДЕ, — досконало вивчив російську мову (він доброзичливо виправив одного разу навіть неграмотну підписку, що «у росіян ця фраза звучить інакше»), аби ще на крок ближче стати до Леніна, до мети, яку висула своєю програмою майбутнього його рідна багаторазово Португалія.

Він просто сказав про те, що прийзд «Юності», її дев'ять концертів на землі його батьківщини — то велика допомога в їхній боротьбі. Справді, слова фестивалю — «Радість у боротьбі», хоча досі лишаються актуальними, як і вважають їх неспівітними з державними і партійними настановами. «Вони виступи», — наголошує Генеральний секретар КПК, — це раз підтвердження, що радість досягається в боротьбі. Як мені доповіли, те, що ви показали на стадіоні імені Першого травня, було грандіозним і неперотримним».

Алваро Куньяла міцно потиснув руку кожному. А трохи згодом, коли нам подарували копії малюнків, які зробив А. Куньяла у тюрмі, нам спало на думку: еси відбивають не тільки вправність його руки, а й пристрась душі комуніста, людини-борця.

Ми згадували про те, що схвалена, доброзичлива реакція глядачів на кожному концерті мовби помноженою стала 28 березня на Лісабонському національному стадіоні імені 1 Травня, де відбувся Перший молодіжний фестиваль. П'ятдесят тисяч глядачів щедро заплатили оваціями за виступ «Юності». Успіх кожного номера стверджували гарматні салюти. У фіналі концерту, коли знову на сцені невтримно здійнявся у величчях рухах «Гімн свободи», над стадіоном могутньо злетів «Інтернаціонал». Учасники вже завершили урочисту композицію, а стадіон тисячолосю продовжував співати партійний гімн...

ПОЖВАННЯ в салоні викликало повідомлення бортипроводниці про те, що літак перетнув радянський кордон і вже летить над рідною землею. Скоро Москва! Відчував, що не тільки самому хочеться вголос закричати про це. Салон ожив, розвеселився, розсміявся. Хтось спробував пісню. Керівник делегації, завідувач відділом ЦК ВЛКСМ Валерій Горчаков, бадьоро перемовляючись із працівником КМО СРСР Рудольфом Кузнецовим, з успіхом звернувся до художного керівника «Юності»:

— Василью Сильвестровичу, ви ж хоч перепочити дозволите хлопцям і дівчатам?

— Ні, ні! — лукаво заперечив той. — Ми не тільки в Португалії нарозхват. Ого, скільки дома роботи...

А жарт, неначе сон, що в руку. Вдома репетиції. Концерти. Знову репетиції. «Юність» пам'ятає про дев'яту хлібину. Знає, що десяту треба здобувати самовіддачею працею.

А. ДІГТЯР.
Лісабон — Москва — Кіровоград.

управління не стежать за протипожежним станом підвальних приміщень.

Відділ пожежної охорони УВС обласного комітету керування підприємств, організацій, що мають житловий фонд, нестерпимо стан усіх підвальних приміщень і вжити заходів для усунення пожежної небезпеки; опитати приміщення від сміття, відремонтувати електропроводку. Необхідно також категорично заборонити користуватися у підвалах відкритим вогнем; у входах до них повинні бути двері з надійними замками.

Громадяни! Будьте обережні з відкритим вогнем у підвалах, тримайте їх у чистоті!

Ф. ДРАГАН,
начальник відділу пожежної охорони управління внутрішніх справ обласного комітету.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Олександрійський радгосп-технікум

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на стаціонарний відділ за спеціальностями «Зоотехнія» і «Ветеринарія» та на заочний відділ за спеціальністю «Зоотехнія».

Технікум готує зоотехніків та ветеринарних фельдшерів для роботи в колгоспах, радгоспах, плезмозаводах, плезмгосподарствах, державних станціях по племінній справі, станціях інтучного осіменіння, станціях по боротьбі з хворобами сільськогосподарських тварин та ін.

Крім основної кваліфікації кожному випускникові стаціонарного і заочного відділення присвоюється додаткова кваліфікація:

шофера, техніки по інтучному осіменінню сільськогосподарських тварин, механізатора тваринницьких ферм.

На I-й курс стаціонарного зоотехнічного і ветеринарного відділень приймаються особи, що мають освіту за 8—9 класів.

На II-й курс стаціонарного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають середню освіту.

На II курс стаціонарного відділення зоотехніків-організаторів приймаються особи, що мають середню освіту, стаж роботи не менше трьох років та направлення з колгоспів і радгоспів.

На III-й курс заочного зоотехнічного відділення приймаються особи, що мають атестат зрілості.

Строк навчання на стаціонарному відділенні — 3 роки і 6 місяців на базі неповної середньої школи та 2 роки і 6 місяців на базі середньої школи; на за-

очному відділенні — 2 роки і 6 місяців на базі середньої школи.

Заяви приймаються: на стаціонар — на базі неповної середньої школи з 1 червня по 1 серпня, на базі середньої школи з 1 червня по 15 серпня, на заочний відділ — з 1 червня по 1 грудня 1976 року.

До заяви слід додати такі документи:

Атестат в оригіналі чи свідоцтво про восьмилітню освіту, 3 фотокартки (3×4 см), випику з трудової книжки, для колгоспників — випику з колгоспної книжки, довідку про стан здоров'я (ф. 286).

Вступні екзамени: на стаціонарному відділі — з 1 по 29 серпня 1976 року; на заочному відділі з 31 серпня по 20 грудня 1976 року з таких предметів:

На перший курс — з української або російської мови (диктант), з математики (усно).

На другий курс стаціонарного та третій курс заочного відділів з української або російської мови і літератури (вірш), з хімії (усно).

На екзамени слід прийти за викликом технікуму.

Початок навчання на стаціонарному відділі з 1 вересня 1976 року; на заочному відділі — 2 січня 1977 року.

Учні стаціонарного відділення забезпечуються стипендією та гуртожитком на загальних підставах.

Заяви надіслати на адресу: м. Олександрія, Кіровоградської області, вул. Діброва, 85, радгосп-технікум.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977

НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує робітників для м'ясної промисловості. Строк навчання один рік.

Училище приймає юнаків віком від 17,5 року і старших, дівчат — віком від 15,5 року і старших з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирами 3 карбованців на місяць, триразовим безплатним харчуванням, спеодягом та форменим одягом.

Під час виробничої практики одержують грошову винагороду (третина від заробленої суми).

При училищі є вечірня середня школа робітничої молоді.

Училище гуртожитком не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокарток (3×4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обозніське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусами № 10, № 34.

ДИРЕКЦІЯ.

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Увільнення з лав Радянської Армії: електроварники, електромонтери, слюсарі-інструментальники.

Строк навчання 8 місяців. Учні, що встигають, виплачується стипендія 70—80 карбованців на місяць.

Тих, що закінчили середню школу: слюсарі-модельники, слюсарі по ремонту обладнання, слюсарі механоскладальних робіт.

Вступним умовням виплачується стипендія 30 карбованців на місяць, відмінникам навчання — 37 крб. 50 коп.

За виконані роботи в процесі виробничої практики всім учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж. В училищі молоді приймається без екзаменів.

Початок занять в міру комплектування груп. До заяви додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; приписне свідоцтво (військовий квиток); довідка з місця проживання й про склад сім'ї; характеристика зі школи для осіб, що закінчили 10 класів; автобіографія; фотокартки розміром 3х4 см, 6 штук.

Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31; 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське МСНТУ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує висококваліфікованих робітників з середньої освітою, що закінчили училища учні одержують диплом з присвоєнням 3-разового диплома за спеціальністю. Диплом дає право вступу у вищий навчальний заклад. Учні, що закінчили училище на «добре» і «відмінно», направляються в технічні вузи і на інженерно-педагогічні факультети.

Набір проводиться з таких спеціальностей: на базі 8 класів, з одержанням середньої освіти, строк навчання 3 роки:

токарі по металу; електрогазоварники; слюсарі-електромонтажники; наладчики зварювального і газорізального обладнання; слюсарі механоскладальних робіт.

На базі 10 класів, строк навчання 1 рік: машиністи мостових електрокранів (кранівники); токарі по металу.

Для вступу на навчання необхідно подати такі документи: заяву і автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про профілактичні щеплення, шість фотокарток (розміром 5×6 см).

Зарховані в училище забезпечуються: з 3-річним строком навчання: 3-разовим безкоштовним харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям. З річним строком навчання — стипендією в розмірі 30 карбованців на місяць.

Під час проходження виробничої практики учням виплачується 33 проценти заробітку.

Тим, хто потребує, надається безкоштовно гуртожиток.

Початок занять з 1 вересня 1976 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, с. Жовтнєве, вул. Ватутіна, 1. Телефон 51-4-08. Їхати автобусом «А» або «Б» до зупинки «Жовтнєва».

ДИРЕКЦІЯ.

● ІДЕ МІСЯЧНИК ПРОТИПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ

ЧИ ГОРЯТЬ ПІДВАЛИ?

Останнім часом у місті Кіровограді почастишали загоряння і пожежі в підвальних приміщеннях багатопверхових житлових будинків.

У підвальних сараєх завжди зберігається чимало різних горючих матеріалів, що значно утруднює ліквідацію пожежі, якщо вона виникає у якомусь із сараїв.

Бувають випадки, коли через нещільності в перекриттях вогонь діє потрапляють на перші поверхи, де розміщуються магазини, ательє, установи, завдають шкоди, а іноді і знищують товароматеріальні цінності.

Пожежі в підвалах виникають через байдужість дорослих і пустощі дітей з вогнем.

Начальники окремих ЖЕКів і домо-

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галицька, 2.